

Vergaderjaar 1983–1984

18 322

Wijziging van de loonbelasting (teruggaafregeling bij het in de loonbelasting niet geldend maken van een toeslag op de algemene belastingvrije som)

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 14 maart 1984

Bij Kabinetsmissive van 15 februari 1984, nr. 111, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting tot wijziging van de loonbelasting (teruggaafregeling bij het in de loonbelasting niet geldend maken van een toeslag op de algemene belastingvrije som).

1. Hoewel de Raad van State zich ervan bewust is dat de parlementaire toezegging, welke aan het onderhavige voorstel van de wet ten grondslag ligt, kennelijk noodzakelijk was om voor het wetsontwerp tweeverdieners parlementaire goedkeuring te verwerven, wil het college nochtans zijn bezorgdheid uitspreken over de uit het onderhavige voorstel van wet voortvloeiende verdere taakverzwaring voor de belastingdienst. Gegeven de algemeen aanvaarde wenselijkheid om verdere taakverzwaringen voor de belastingdienst te voorkomen, moet naar het oordeel van de Raad worden gehoopt dat van de voorgestelde regeling geen ruim gebruik zal worden gemaakt. De berekening in het midden van het jaar van de in het eerste halfjaar te veel ingehouden en in het tweede halfjaar te veel in te houden loonbelasting en vervolgens de controle op de juistheid van de teruggegeven bedragen na afloop van het jaar, benevens eventuele correcties

op deze teruggaven door middel van nadere teruggaafbeschikking of op grond van artikel 20, eerste lid, tweede volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen op te leggen naheffingsaanslagen, betekenen immers een vermeerdering van werkzaamheden voor de belastingdienst. De voordelen van het loonbelastingstelsel gaan in de gevallen waarin van de regeling gebruik wordt gemaakt voor een belangrijk deel verloren.

2. De belastingdienst zal voor de berekening van de teruggaaf in belangrijke mate afhankelijk zijn van door de belastingplichtige te verstrekken gegevens. Dit geldt met name wat betreft de berekening van het op het tweede halfjaar betrekking hebbende gedeelte van de teruggaaf. Immers, de gegevens voor het tweede halfjaar zullen niet zelden ook de belastingplichtige omstreeks het midden van het jaar nog niet met zekerheid bekend zijn. Een min of meer aanzienlijk te hoge teruggaaf, zoals ook een te lage teruggaaf, behoort derhalve tot de mogelijkheden.

Aan de voorgestelde regeling ligt blijkens de toelichting de gedachte ten grondslag dat het door de belastingplichtige in de eerste helft van het jaar geleden liquiditeitsnadeel in het midden van het jaar door de teruggaaf van belasting, welke in de rest van het jaar nog zal worden ingehouden, dient te worden goed gemaakt.

Hoewel voor deze gedachte begrip kan bestaan, rijst toch de vraag of niet ook wat het tweede halfjaar betreft met een op zichzelf zo veel meer voor de hand liggende teruggaaf achteraf kan worden volstaan. Op deze wijze zou worden voorkomen dat niet voorziene wijzigingen in de feitelijke situatie in het tweede halfjaar achteraf zouden moeten worden gecorrigeerd. Indien de bewindsman aan de door hem gekozen oplossing de voorkeur blijft geven, ware in elk geval in de memorie van toelichting hierop nader in te gaan.

3. In de memorie van toelichting ware volledigheidshalve te vermelden dat tegen de teruggaafbeschikking de normale rechtsmiddelen van bezwaar en beroep openstaan.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W.Scholten

